

HODNOCENÍ, KTERÉ NESTRESUJE, ALE ROZVÍJÍ

Jak u nás hodnotíme?

Chceme, aby hodnocení nebylo pro žáky jen výsledkem v podobě známky, ale především **informací, jak se jim daří, co už zvládají a na čem mohou ještě pracovat.**

Proto v naší škole propojujeme **slovní, formativní a sumativní hodnocení, sebehodnocení žáků a práci s předem známými kritérii.**

Naším cílem je, aby žák:

- věděl, **co se učí a proč,**
- znal předem **kritéria, podle kterých bude jeho práce hodnocena,**
- dostával průběžnou a srozumitelnou **zpětnou vazbu,**
- uměl přemýšlet o své práci a postupně se **sebehodnotit,**
- dokázal pracovat s chybou a vnímal ji jako přirozenou součást učení,
- věděl, **co už zvládá a co má udělat pro další zlepšení,**
- postupně přebíral větší odpovědnost za vlastní učení.

1. a 2. ročník – slovní hodnocení

U našich nejmladších žáků chceme především podporovat **radost z učení, motivaci a zdravé sebevědomí.**

Proto v 1. a 2. ročníku využíváme **slovní hodnocení** a pravidelnou motivační zpětnou vazbu.

Žáci dostávají informace o tom:

Co už zvládám?

Co se mi daří?

Na čem ještě potřebuji pracovat?

Jak se mohu zlepšit?

Průběžná zpětná vazba je zapisována také do **Zápisníku prvňáčka / druháčka.**

Pro rychlou a srozumitelnou orientaci mohou být používány tři hodnotící symboly:

☺ **Splnil/a jsem podle kritérií nebo s přesahem.**

☹ **Částečně jsem splnil/a nebo jsem splnil/a s určitými nedostatky.**

☹ **Zatím jsem nesplnil/a nebo jsem práci nevypracoval/a podle stanovených kritérií.**

Od 3. do 9. ročníku – známka není všechno

Od 3. ročníku kombinujeme **sumativní hodnocení známkou a formativní hodnocení**.

Žák proto nedostává pouze informaci o tom, **jaký je výsledek**, ale také zpětnou vazbu o tom, **jak pracuje, jak se rozvíjí a co může udělat pro své další zlepšení**.

Při hodnocení sledujeme čtyři oblasti:

1. Aktivní přístup a zájem o předmět

Sledujeme například, zda žák:

- pracuje na zadaných aktivitách,
- přemýšlí nad svou prací,
- dokáže pracovat s chybou,
- hledá informace a umí je využít,
- zkouší různé možnosti a způsoby řešení.

2. Kreativita a samostatnost

Sledujeme například, zda žák:

- se snaží pracovat samostatně,
- přichází s vlastními nápady,
- využívá možnost volby,
- hledá různé cesty k řešení,
- dokáže svoji práci zhodnotit,
- využívá získané znalosti při řešení nových úkolů a problémů.

3. Komunikační (humanitní předměty - jazyky) a praktické (matematicko - přírodovědné předměty) dovednosti a schopnost spolupracovat

Sledujeme například, zda žák:

- komunikuje a reaguje na otázky,
- umí se doptat,
- spolupracuje ve dvojici nebo ve skupině,
- respektuje názory ostatních,
- dokáže sdílet své myšlenky a postupy,
- propojuje získané znalosti s praktickým využitím.

4. Znalost učiva

Sledujeme, jak žák zvládá a používá získané znalosti a vědomosti.

Právě v této oblasti využíváme také **klasifikaci známkami**, například při testech, písemných pracích, ústním zkoušení a dalších vhodných činnostech.

Co znamenají V, U a N?

Symbol není „známka jiným způsobem“. Je to především **rychlá informace o tom, jak se žákovi podařilo splnit předem známá kritéria.**

Pro průběžnou zpětnou vazbu používáme jednoduché symboly:

V = splnil/a podle kritérií nebo s přesahem

Žák zvládl to, co bylo stanoveno, případně dokázal jít ještě dál.

U = částečně splnil/a nebo splnil/a s určitými nedostatky

Žák je na dobré cestě, ale některou část ještě potřebuje procvičit, doplnit nebo zlepšit.

N = nesplnil/a nebo nevypracoval/a podle kritérií

Žák zatím stanovená kritéria nesplnil. Dostává tak informaci, že je potřeba se k dané oblasti vrátit a dále na ní pracovat.

V, U a N nejsou další známky. Jsou to symboly, které pomáhají žákovi rychle pochopit, jak se mu podařilo splnit konkrétní kritéria.

Co znamenají X a ? a A

V elektronickém systému se mohou objevit také pomocné symboly:

X = aktivita je uzavřena bez hodnocení.

? = aktivita je stále otevřena a žák má možnost ji dokončit, dopracovat nebo odevzdat v jiném termínu.

A = absence žáka.

Hodnoticí karta – podrobnější pohled na pokrok žáka

Od 3. do 9. ročníku dostává žák v **I. i II. pololetí ke klasickému vysvědčení také hodnoticí kartu.**

Hodnoticí karta je tedy **přílohou k vysvědčení** a poskytuje žákovi i jeho rodičům podrobnější zpětnou vazbu, než jakou může vyjádřit samotná známka.

Vychází ze čtyř oblastí našeho hodnocení:

Aktivní přístup a zájem o předmět

Kreativita a samostatnost

Komunikační a praktické dovednosti a schopnost spolupracovat

Znalost učiva

Hodnoticí karta pomáhá odpovědět především na otázky:

V čem se mi daří?

Jak jsem se během pololetí posunul/a?

**Kde mám prostor ke zlepšení?
Na co bych se měl/a zaměřit v dalším období?**

Doporučení učitele

Součástí hodnoticí karty je také **doporučení vyučujícího pro další rozvoj žáka.**

Nejde pouze o popis toho, co už žák dokázal. Učitel se snaží ukázat také **další cestu** – na co se zaměřit, co rozvíjet, co více procvičovat nebo jak využít silné stránky žáka.

Chceme, aby pololetní hodnocení nebylo jen tečkou za uplynulým obdobím, ale také **odrazovým můstkem pro další učení.**

Sebehodnocení – učím se přemýšlet o svém učení

Důležitou součástí našeho konceptu je **pravidelné sebehodnocení žáků.**

Nechceme, aby byl žák pouze pasivním příjemcem hodnocení od učitele. Postupně se učí sám přemýšlet o své práci, svém přístupu a vlastním pokroku.

Jednou za měsíc – sebehodnocení v jednotlivých předmětech

1× za měsíc se žáci sebehodnotí v Info knížce v rámci jednotlivých předmětů.

Přemýšlejí například:

Co se mi tento měsíc dařilo?

Co jsem se naučil/a?

Kde jsem udělal/a pokrok?

Co mi ještě nejde podle mých představ?

Na čem chci v příštím období pracovat?

Žák tak může své vlastní hodnocení postupně porovnávat se zpětnou vazbou učitele.

Jednou za čtvrtletí – celkový pohled na vlastní učení

1× za čtvrtletí se žáci zamýšlejí také nad svým celkovým přístupem k učení a nad vlastním pokrokem.

Nejde tedy pouze o jednotlivé předměty. Žák se učí přemýšlet například o tom:

- jak přistupuje ke svým povinnostem,
- zda dokáže pracovat samostatně,
- jak využívá čas k učení,
- jak spolupracuje s ostatními,
- zda dokáže požádat o pomoc,
- jak pracuje s chybou a zpětnou vazbou,
- v čem se od minulého období zlepšil,
- co by chtěl změnit,
- jaký si stanoví další cíl.

Sebehodnocení **nenahrazuje hodnocení učitele**. Pomáhá žákovi učit se vnímat vlastní pokrok a postupně přebírat větší odpovědnost za své vzdělávání.

Jak vzniká hodnocení na vysvědčení?

Hodnocení žáka nevnímáme jako jednoduchý matematický průměr jednotlivých výsledků.

Učitel sleduje práci žáka **dlouhodobě a v souvislostech**. Vychází z výsledků vzdělávání, předem stanovených kritérií, průběžné práce a pokroku žáka a z pravidel hodnocení školy.

Od 3. do 9. ročníku je výsledkem hodnocení na vysvědčení **klasifikace**, kterou v I. i II. pololetí doplňuje **hodnoticí karta s podrobnější zpětnou vazbou a doporučením učitele pro další rozvoj**.

Známka tedy poskytuje jednu informaci. Hodnoticí karta ji pomáhá zasadit do širších souvislostí.

Chyba není konec. Chyba je informace.

Chceme, aby se naši žáci nebáli udělat chybu.

Chyba nám ukazuje:

Co už umím?

Čemu ještě úplně nerozumím?

Co potřebuji procvičit?

Co můžu příště udělat jinak?

Důležitou součástí našeho hodnocení je proto **práce s chybou, sebehodnocení a možnost učit se z průběžné zpětné vazby**.

Žák má vědět, za co je hodnocen

Před hodnocenou činností učitel žákům přiměřeně jejich věku vysvětlí **cíl a kritéria hodnocení**.

Žák by proto neměl tápat:

„Proč jsem dostal právě toto hodnocení?“

Měl by postupně umět odpovědět:

„Vím, co se mi podařilo, co ještě potřebuji zlepšit a co pro to můžu udělat.“

Proč jsme si tento způsob hodnocení zvolili?

Protože chceme, aby hodnocení bylo především **nástrojem učení a rozvoje**.

Nejde nám jen o to, aby žák získal co nejlepší známku.

Chceme, aby se učil **přemýšlet, tvořit, komunikovat, spolupracovat, pracovat samostatně, přijímat zpětnou vazbu, hodnotit vlastní práci a používat své znalosti v praxi.**

Celý systém proto propojuje:

průběžnou zpětnou vazbu učitele → sebehodnocení žáka → hodnocení podle známých kritérií → pololetní hodnocení → hodnoticí kartu → doporučení pro další rozvoj.

Naším cílem není méně hodnotit.

Naším cílem je hodnotit tak, aby žák věděl, jak se může dál rozvíjet.

NAŠE HODNOCENÍ = VAŠE CESTA K ÚSPĚCHU

Vidíme každý pokrok. Podporujeme každý krok. Věříme v každý potenciál.

ZNÁMÉ CÍLE A KRITÉRIA

Víme, co se učíme
a jak se bude naše práce
hodnotit.

PRŮBĚŽNÁ ZPĚTNÁ VAZBA

Dostáváme informace,
jak se nám daří a co
můžeme zlepšit.

SEBEHODNOCENÍ

Pravidelně přemýšlíme
o své práci a vlastním
pokroku.

POKROK A ROZVOJ

Chyby bereme jako
příležitost posunout se
dál a učit se novým
věcem.

SPOLEČNĚ DO CÍLE

Učitelé, žáci i rodiče táhneme
za jeden provaz a společně
tvoříme cestu k úspěchu.

CO ZNAMENAJÍ SYMBOLY?

V = splnil/a podle kritérií
nebo s přesahem

U = částečně splnil/a
nebo s nedostatky

N = nesplnil/a nebo nevypracoval/a
podle kritérií

X = aktivita uzavřena bez hodnocení

? = aktivita otevřená, je možné ji
dokončit nebo dopracovat

Chyba není konec.

Chyba je informace.

Vím, co už umím.

Vím, co ještě
potřebuji zlepšit.

Vím, co pro to
mohu udělat.

Společně tvoříme prostředí, kde se každý může učit, růst a zažívat radost z objevování.

DĚKUJEME, ŽE JSTE S NÁMI NA TÉTO CESTĚ.